

מסורת הש"ס

(א) וכ"כ יב: טו. קסח.
(ב) ולקמן סח. ג) ולעיל
מח: ד) יריש' פירושין
פ"א ה"א. ה) כס"א:
למיר, ו) אבות פ"ה מ"י.

מוסף דע"י

[illegible]

רבינו חננאל

תנא כשמואל אמר רבי
משמע להו' חזרוב רומח
לשלש תצריהו תצריהו
זו לו צרי, ערוב חבמים
אורסו שלשן אסורה.
ואדא שמואל אצל טעמיה
דאמא שמואל חזרוב
שן מבוטא ערובה ער
שניה אסורה ער שנים,
כתבמים אסורה שלשן
אסורה זו ער, זו אל
ערובה ער שנים אסורה
ערובה ער שנים.
מכבוי אתא
רגעל לערב ערוב ואבחד
אין רגעה, חבבי שיהא
רגעל לערב ערוב שיהא
האחד שניה רגעה ער
מותר, אור חזרוב חזר
ערובה ער שן אל תיהא
רגעל לערב ערוב, הו' חזרוב
חבבי שיהא רגעה ערוב
שן שבי' סילקע רגעה ערוב
מותר הו' חזרוב ער
האחד, אור ערובו ערוב
חבבי שיהא רגעה חזר
זו לערב ערוב, וזו חזרוב
אל ערובה ערוב ולא
ערוב מביי אסורה
והן שן אתא מביי אסורה
לעצמא אל ערוב, דוחין
זו החצץ אל ערובה
ערוב אל חבבי שלשן
ערוב ואורסיה שכלל
אתא מביי אסורה
אסורה שן מפיסדין
כלום, וכלא זו מפי אסורין
כן דאדא אל ערוב, אל
מפסדין בחרייהו למישא
ערוב חבבי שיהא רגעה

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

אָף װ דבר־ר' שמעון. אפילו להשתמש שמיין עמה ר' שמעון הוא דשרי דהא אפילו חמשים בשמיין נמי שרי אבל לרבנן פליגי בטולה ואמרו שלשתן אסורין װ עס װ. ל״א אָף װ דבר־ר״ש ר' שמעון גופיה לא שרי אלא חילונות בחמשים וקשיא לי הא מנן במתניתין (מה) היא

ואף זו דברי ר' שמעון אבל חכמים ואומרים שלשלתן אסורות תניא כוותיה דרב יהודה אליבא דשמואל א"ר שמעון למה הדבר בדומה לשלש הצידות הפתוחות זו לזו ומפתחות לה"ד עירבו שתיים עם האמצעיות זו ביניהם ומביאה מתוך ביתה ואוכלת זו מביאה מתוך ביתה ואוכלת זו מחזרת מותרת לתוך ביתה וזו מחזרת מותרת לתוך ביתה אבל חכמים ואומרים שלשלתן אסורות ואודא שמואל למטעמיה דאמר שמואל חצר שבין שני המבוכאות עירבה עם שניהם אסורה עם שניהם לא עירבה עם שניהם אוסרת על שניהן היתה כאחד רגילה ובאחד רגילה זה אמרו שרגילה בו אסור וזה שאינה רגילה בו מותר ואמרו רבה בר רב הונא ^בעירבה עם שאינה רגילה בו הותר רגילה לעצמו ואמר רבה בר רב הונא אמר שמואל ^אאם עירבה רגילה לעצמו וזה שאינה רגילה בו לא עירב והיא לעצמה לא עירבה דוחין אותה אצל שאינה רגילה בו וכגון זה ^בכופין על מדת סדום אמר רב יהודה אמר שמואל ^ההמקפיד על עירובו ^אאין עירובו עירוב מה שמו עירוב שמו ר' חנינא אמר עירובו עירוב אלא שנקרא מאנשי ירדינא אמר רב יהודה אמר שמואל ^ההחולק את עירובו אינו עירוב כמאן כביי שמאי דתניא ^החמשה שנבכו את עירובן ונתנהו בשמיני כלים ב"ש ואומרים אין זה עירוב וב"ש ואומרים הרי זה עירוב אפילו תימא ^העד כאן לא קאמרי ב"ה התם אלא דמליין למנא

וְסִבְיָהּ שָׂחָק בֵּיתָהּ וְאוֹכֵלָתָהּ. לִפְנֵי דְרוֹקָה נָקַט אֲבָל אֲחֻנְיָה
בְּחַיִּיטוּת לֹא וְלִירֵת אִכְלָה לְמִימֵר לְרִבּוּתָהּ נָקַט דְּכִ"ס אֲחֻנְיָה
בְּחַיִּיטוּת דְּלִיכָא לְגִזְרוּ כּוּלֵי הָאֵל וּלִפְ"י נָקַט מִזְרֵי נֶקֶט מִשּׁוּם דְּמַהָּ
פִּרְקִי לְרַבֵּן מֵאִי שָׁנָה הָתָם דְּפִלְגִינּוּ וְגִזְרִינוּ וְהִכָּה לָא וְגִזְרִינוּ מְכַד
לְמַה דְּרַבֵּן דּוּמָה ב' :

עירוב משום קנין. פירוש דגהאי

פת מיקני רשות להלדד
 אע"ג דפירי לאם עבדי חליפין מ"מ
 בקדו כחבורת מוש ווא"מ והסגל לקמן
 (דף ע"ב.) בעל הבית והסגל שומק
 להגלישמינו לזה ב"ן וזה בשמן אין לרר
 לערב ואמר הכרד (דף ע"ג.) נמי בני
 חבורה שהיו מוסבין וקדש עליהם
 אין קומבין על הפת של העולות
 עירוב ונל"ד משום דירה אפי
 שפיר וי"ל דכיון שיש קירוב דעת
 ביניהם עשאוה כחמים כאלו הקנו ו
 לזה: **פסני** שאינה מצויה. וכסאר
 דברים מן אין מערבין עירובי
 הצירות אלא כסת דשכיה טפי וגבי
 שיתוף הקילו שלא להלכרף פת וברי
 כסאר דברים דשרימי קמא אכל
 מנעשה דלא שכיח כלל לא:
איכא ביניהו ב"ים ופחות משוה
 פירושה. דלמ"ד משום
 קנין אין מערבין כפחות משוה
 פירושה אע"ג דאיכא מוון ב' סעודות
 ואפי"ן וזי איכא שוה פירושה להוי
 עירוב אע"ג דליכא מוון ב' סעודות
 דהא אפילו ככלי היו עירוב למ"ד
 משום קנין אס מ"ה לר"ך ב' סעודות
 אלא כשפטרם ופשה דרך קנין לא
 בעי חוי לאפילה וקונה אפילו ככלי
 אכל כפסם כמו שרגילין לערב שאין
 ממפרשין ומדקדקין לעשות דרך קנין
 בעי נמי סיהא לו חשיבות אוכל:
 יקטן

למה לי צריכי דאי אשמעינן
ששמעינן הכא משום דפליגי
ובא לרב יהודה בבי מעצרתא
ו אינו עירוב והאמר שמואל
מ"ט לאו משום דאמר דכיון
גמזב ככלא כמאן דרמנא הכא
בא דיירי אמר שמואל עירוב
מפני שאינה מצויה בערבי
אמרו מעה עיקר חזמין דלא
עירוב לאיקלוקלי רבה אמר
ו כלי ופחות משהו פרוטה
וקמן

זמ: והיא נמי לא עירבה. לא עם זה
 דהא לא עירב: מזה מדום. דאפילו
 פיר על עירובי: אם יוכל אחד מבני
 וחפסות נוחה וערבה: אנשי וורדינא.
 זא ואיבר: שלא יוכל הבני להחזיק כל
 הי חד טעמא דקפיד וחולק: דמיסג
 מישי אין צריך להניח עם פתור: לאו
 דמי: דכלבוה כהא דירי. משום פיתן
 דמו: שהיה מפרנס טעמא משום קסין
 שותם זו ואחא: ומפני מה אין
 עירוב: משום דירה. שעדנה של אדם
 לבית זה: הכי גרסין שאינ בנייהו
 אין יכולין לקנות בשם שאין בו שזה
 כל מקנה ואקנוי הוא ולמ"ז משום
 זה חדא דירה וקטן לאו מדי עבד:
 תנא

עין משפט
גר מצוה

מו א ב ג מ"י פ"ה מהל'
 עירובין הלכה ז ח ט
 עוש"ע א"ח כ"י ש"ס עקיף
 ט:
 מו ד מ"י ש"ס הלכה ג
 עוש"ע א"ח כ"י ש"ס
 עקיף ה:
 מוה ו מ"י פ"ה מהל'
 עירובין הלכה יא
 סמג עשין א טור ש"ע
 א"ח ש"ס עקיף ד:
 מוה ז ח מ"י ש"ס הלכה
 טז טור ש"ע ש"ס
 עקיף נ:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

(ח) לא וכו' לו משתחו' לקמן דף
ס"א ע"א.